

ikke være tilstrækkeligt, at det pågældende lands tilsynsmyndighed tilkendegiver ikke at ville udlevere de pågældende oplysninger.

Det er samtidig præciseret, at bestemmelsen ikke omhandler EØS-landene. Disse lande er omfattet af nr. 11 og 12.

Bestemmelsen i *stk. 6* svarer til den nuværende § 240 c, stk. 5, i lov om forsikringsvirksomhed. Det er dog præciseret, at alle, der efter den foreslåede *stk. 5* modtager oplysninger fra Finanstilsynet, bliver omfattet af tilsynets tavshedspligt, forudsat der er tale om fortrolige oplysninger.

Det foreslåede *stk. 6* indebærer ikke indskrænkninger i visse grundlæggende principper inden for retsplejen. Således får bestemmelsen ingen betydning på en forsvarers ret til at blive bekendt med sagens materiale.

Stk. 7 svarer til den nuværende § 240 c, stk. 4, i lov om forsikringsvirksomhed.

Stk. 8 indeholder en bestemmelse, der svarer til den nuværende bank- og sparekasselovs § 50 b, stk. 5.

Til § 66 b

Det foreslås, at indsætte en ny bestemmelse i firmapensionskasseloven om, at det som udgangspunkt alene er pensionskassen, der er part i forholdet til Finanstilsynet, jf. tilsvarende bestemmelser om afgrænsning af partsbegrebet i de øvrige tilsynslove. I *stk. 2* og *3* foreslås det, at andre end pensionskassen kan være part i forhold til Finanstilsynet. Partsstatus indebærer bl.a. adgang til efter forvaltningslovens regler at få fortrolige oplysninger i den del af en sag, som vedrører den pågældende samt giver mulighed for indbringelse af Finanstilsynets afgørelse for Erhvervsankennævnet.

I *stk. 2* er angivet de tilfælde, hvor andre end pensionskassen kan anses for part.

Nedenfor grupperes de lovregler, hvor der tillægges partsstatus.

§ 1, § 2, stk. 1, og § 4 fastlægger lovens anvendelsesområde (§1 og § 2, stk. 1) og krav om, at en pensionskasses navn skal angive dets egenskab af pensionskasse (§ 4).

Finanstilsynet træffer afgørelse om en virksomhed anses for at drive pensionskassevirksomhed. Det kan medføre, at virksomheden får pålæg af tilsynet om at ophøre med at drive den form for virksomhed og eventuelt påtale for at overtræde bestemmelserne. Det synes rimeligt - og i øvrigt i overensstemmelse med hidtidig praksis - at tillægge virksomheden partsstatus.

Af § 9 fremgår reglerne om forældelse af krav, der er grundede i pensionsløfter. Det synes rimeligt at give partsstatus til personer, der over for Finanstilsynet rejser spørgsmål om eventuel forældelse af sådanne krav.

Ligeledes har en virksomhed, som ansøger om tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed, partsstatus, selvom virksomheden endnu ikke har fået koncession og derfor ikke er en pensionskasse.

I pensionskasser skal der være en aktuar godkendt af Finanstilsynet, jf. § 26. Det præciseres i lovtæksten, at den pågældende aktuar har partsstatus, hvor Finanstilsynet har nægtet at godkende aktuaren.

En revisor i en pensionskasse får partsstatus, hvis Finanstilsynet afskediger revisor, pålægger denne at give oplysninger om pensionskassens forhold, eller der opstår sager vedrørende forbuddet mod, at revisor har et engagement m.v. i den pensionskasse som denne reviderer, jf. den foreslåede § 52, stk. 1. Tilsvarende gælder, hvis Finanstilsynet påtaler, at de valgte revisorer og aktuaren ikke har opfyldt deres oplysningsforpligtelse over for Finanstilsynet, jf. § 26, stk. 3, 4. pkt. samt den foreslåede § 52, stk. 1.

Efter *stk. 3* får en person med særlig tilknytning til pensionskassen partsstatus i sin egen sag, hvis Finanstilsynet udsteder pålæg eller påtaler forhold, der retter sig mod den pågældende.

Til nr. 9

Ændringen er en konsekvens af forslagens nr. 4 og 5.

Til nr. 10

Ændringen er en konsekvens af nr. 1.

Til nr. 11

Ændringen er en konsekvens af kongelig resolution af 30. december 1996, hvorved det bl.a. blev besluttet, at lovgivning og sager vedrørende regulering og tilsyn med de finansielle virksomheder overføres fra Erhvervsministeriet til Økonomiministeriet.

Forslaget indebærer, at Finanstilsynet henholdsvis Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan pålægge en pensionskasses bestyrelse, direktion, likvidator, revisor, eller aktuar tvangsbøder for ikke at efterkomme pligter, der efter loven eller bestemmelser udstedt i medfør af loven påhviler den pågældende.

Finanstilsynet har hidtil udøvet denne beføjelse i henhold til bekendtgørelse nr. 436 af 19. juli 1988 om henlæggelse af beføjelser til Finanstilsynet.